

Idegenek

Viszonylag új, frissen félbehagyott építkezési terület.

FV K-4 mellett áll a deszkapallótól balra.

– Köztünk mindennek vége.

– Akkor meg minek hívtál ide?

FV K-4-hez próbál bújni, és leveti a kabátját.

K-4 arrébb húzódik.

– Tudod, semmit sem érzek, ha veled vagyok.

– Elképesztően közhelyesen fogalmazol.

FV felkapja a kabátját, és a kijárt felé lohol.

FV egy bevakolt közfálnál felnyitja a szemét.

K-4-hez próbál bújni.

K-4 elhúzódik.

– Nélküled nem létezhetek.

– Akkor leoperálok.

FV nyel egyet.

– Érints meg. Kérlek.

– Legfeljebb a zárt osztályon.

– Képtelenség.

– Csak gondolod.

FV felkapja a kabátját, és a kijárat felé indul.

K-4 reszelős hangon rákérdez.

– Hová mész?

– El. Tőled. Örökre.

– Maradj.

– Nem.

– Jó.

K-4 egy kóbor lapáttal fejbe vágja.

FV holtan hever a betonon.

FV a bevakolt közfalnál felnyitja a szemét.
K-4 a sarokban ácsorogva cigarettázik.
FV K-4 mellé állva jegesen löki a sódert.
– Abszolút idegen vagy a számomra.
– Miért? Te nem vagy idegen?
– Rémes, mennyire igazad van.
FV kezeit dörzsölve hadarja.
– Találj valaki mást.
– Kit?
– Bárkit.
– Ez bonyolult.
– Akkor igyekezz.
K-4 a lapát felé nyúl.
FV egy, a közelükben heverő használt fecskendővel egyikével nyakon szúrja.
– Lefogodom, most már AIDS-ed is van.
K-4 ordít.
FV gyors léptekkel hagyja el az építkezési területet.
FV a bevakolt közfalnál felnyitja a szemét. Leveti a kabátját, és a falat támasztó, grimaszokat vágó K-4-hez fordul.
K-4 lassan, szinte szótagolva suttogja.
– Unlak, mint a hasmenést.
FV behízselgőn körbeduruzsolja.
– Márpedig itt vagyok. Használj.
– Ne legyél ízléstelen.
– Te kezdted.
K-4 kopáran köpi a szavakat.
– Ki a nyavalyának van még ránk szüksége?
– Ssss... senkinek.
FV felnyitja a szemét. A bevakolt közfalhoz szorítja a tarkóját.
K-4 felé közelít, aki hidegrázósan reszket.
K-4 arrébb húzódik.
FV elmosolyodik, és kezében a fecskendővel, leveti a kabátját.